

LIÊN ĐỘI TIỂU HỌC THỊ TRẤN AN LÃO
CHƯƠNG TRÌNH PHÁT THANH MĂNG NON
Lần 3 tháng 11 năm 2023

Xin chào tất cả các bạn! Đây là chương trình phát thanh Măng non của Liên đội trường Tiểu học Tân Dân. Trong buổi phát thanh này, chúng tôi xin gửi tới các bạn lời chúc sức khỏe, vui vẻ, chúc các bạn có nhiều năng lượng để học tập thật tốt. Sau đây xin mời các bạn cùng lắng nghe.

Học trò của cha tôi

Học trò cũ đến thăm thầy Trần Sĩ (người mang kính đen) vào dịp Tết Đinh Sửu 1997 - Có lẽ tôi không bao giờ quên được buổi chiều hôm ấy. Một người đàn ông trung niên, ăn mặc giản dị, nói năng ôn tồn đến trước cửa nhà tôi, hỏi: “Đây có phải nhà thầy Trần Sĩ không?”. Tôi trả lời phải và mời vào tận giường nghỉ của cha tôi, đỡ cha dậy, tôi hỏi khách: -Anh cho biết quý danh để tôi nói lại cho cha tôi biết. -Anh nói có Nê học sinh cũ đến thăm thầy. Nghe được qua tôi, cha tôi liền hỏi: -Nê nào? Phải Thái Phụng Nê học sinh Lương Văn Chánh cũ không? -Dạ phải. -Nghe nói con đang làm bộ trưởng mà? -Dạ hôm nay nhân đi công tác con ghé thăm thầy. Ông Thái Phụng Nê, một học trò cũ của cha tôi trong những năm 1945-1954. Nhìn cung cách của ông về thăm thầy cũ, tôi không dám nghĩ ông đang là bộ trưởng Bộ Năng lượng vì qua ăn mặc, đi đứng, nói năng đúng là tư cách một học sinh cũ đến thăm thầy. Hôm ấy tôi thấy sức khỏe cha tôi khá hẳn lên. Tinh thần phấn chấn, nói năng linh hoạt hơn. Có lẽ trong tâm trí cha tôi có một chút gì mãn nguyện về thành quả của một thời gian dài trai trẻ đã cống hiến cho sự nghiệp giáo dục. Món quà của ông Nê biếu cha tôi hôm ấy là một chai rượu. Người bắt tôi đưa tận tay để sờ và sau đó ôm vào lòng. Người nói: “Không đũa nào được đụng đến. Hôm nào họp mặt đầy đủ học trò ba sẽ đem ra cho mỗi người uống một ly

Cái hôm nào đó đã không bao giờ đến nữa. Trong góc tủ di vật của cha tôi, chai rượu vẫn còn - vẫn còn hiện diện một nghĩa sư đồ. Cha tôi vào sinh sống ở TP.HCM đã hơn 40 năm. Trong khoảng thời gian dài đó không sáng mùng một tết nào vắng bóng bốn anh em nhà họ Đỗ. Chúng con không còn cha, thầy là cha nên phải đến sáng mùng một mới là phải đạo”. Cũng chính vì vậy, bây giờ bốn anh em chỉ còn hai, năm nào cũng thế, anh Chí và anh Can vẫn giữ lễ. Có lẽ như lời anh Chí đã nói: “Có được miếng cơm ăn như ngày hôm nay công ơn thầy không nhỏ” nên các anh vẫn một lòng hướng về thầy, cho dù bây giờ cả thầy và trò đều vượt xa cái ngưỡng cổ lai hi.

Chuyện ông Carnot là chuyện ở bên trời tây. Chuyện học trò ông Chu Văn An đời Trần chúng ta cũng chỉ biết qua sử sách. Đối với cha tôi, trong mọi biến thiên của thời cuộc, trong những giai đoạn thăng trầm của lịch sử và biết bao sự đổi thay của dâu bể, học trò cha tôi của các thế hệ Sông Cầu, Tuy Hòa, Lương Văn Chánh, Phan Thiết, Sài Gòn hiện có mặt trên mọi miền đất nước và cả nước ngoài cũng đều một lòng hướng về thầy cũ. Đời lắm khó khăn sao kể xiết. Chút ơn hèn mọn để tâm chi?...Cuối đời của cha tôi là một chuỗi ngày không cô đơn. Xung quanh cha tôi luôn đầy ắp tiếng cười của môn sinh, luôn trọn vẹn ơn thầy nghĩa trò,

luôn thấm đượm tình người, mà ở đó tôi đã từng nhận ra những giá trị đích thực của một phương cách giáo dục mà bây giờ có đôi người cho là cổ lỗ...

Sau đây mời các bạn cùng lắng nghe ca khúc Bụi Phấn do bạn Ngọc Khánh trình bày. Bản tin phát thanh măng non của liên đội đến đây là hết. Xin chào các bạn và hẹn gặp lại các bạn trong những bản tin sau.

Chương trình của chúng ta hôm nay đến đây là hết rồi! Xin chào và hẹn gặp lại các bạn. Trên đây là bài phát thanh măng non số 3 tháng 11 của đội phát thanh măng non trường tiểu học Tân Dân. Măng non xin chúc các bạn có một tuần học mới với nhiều điều bổ ích nhé!

Phần cuối chương trình xin mời các bạn lắng nghe bài hát “Nhật ký của mẹ”.

Chương trình phát thanh măng non của liên đội tiểu học Tân Dân đến đây là kết thúc hẹn gặp lại các bạn trong chương trình phát thanh lần sau! Xin chào tạm biệt các bạn.

TM. LIÊN ĐỘI
TỔNG PHỤ TRÁCH

Lương Thị Thảo